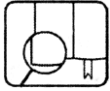

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE

Evanghelia în Galateni

EDIȚIE STANDARD

iulie – august – septembrie
2017

Autor: Carl P. Cosaert

Traducere: *Loredana Sîrbu*

evs
editura viață și sănătate

Pantelimon
2017

©2016 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția standard, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția standard, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Carl P. Cosaert

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sîrbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din scrierile lui Ellen G. White, care sunt traduse în română, după numărul paginii din ediția menționată, este indicat și numărul paginii din original.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COSAERT, CARL P.

Evanghelia în Galateni / Carl P. Cosaert ; trad. Loredana Sîrbu - Ed. standard. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2017
ISBN 978-606-911-233-5

I. Sîrbu, Loredana (trad.)

Cuprins

Martin Luther și Epistola către galateni.....	5
Grupul de sprijin	7
1. Pavel, apostolul neamurilor	9
2. Autoritatea lui Pavel și Evanghelia.....	18
3. Unitatea în Evanghelie.....	27
4. Neprihănirea numai prin credință	36
5. Credința, în Vechiul Testament.....	45
6. Întâietatea făgăduinței	54
7. Drumul credinței.....	63
8. De la robi la moștenitori.....	72
9. Apelul lui Pavel către credincioșii galateni	81
10. Cele două legăminte	90
11. Liberi în Hristos	99
12. Umblați cârmuiți de Duhul	108
13. Evanghelia și biserica.....	117
14. Mă laud cu crucea lui Hristos	126
Program RVS/STV	135

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Iulie	August	Septembrie
1. Isaia 34	1. Isaia 65	1. Ieremia 30
2. Isaia 35	2. Isaia 66	2. Ieremia 31
3. Isaia 36	3. Ieremia 1	3. Ieremia 32
4. Isaia 37	4. Ieremia 2	4. Ieremia 33
5. Isaia 38	5. Ieremia 3	5. Ieremia 34
6. Isaia 39	6. Ieremia 4	6. Ieremia 35
7. Isaia 40	7. Ieremia 5	7. Ieremia 36
8. Isaia 41	8. Ieremia 6	8. Ieremia 37
9. Isaia 42	9. Ieremia 7	9. Ieremia 38
10. Isaia 43	10. Ieremia 8	10. Ieremia 39
11. Isaia 44	11. Ieremia 9	11. Ieremia 40
12. Isaia 45	12. Ieremia 10	12. Ieremia 41
13. Isaia 46	13. Ieremia 11	13. Ieremia 42
14. Isaia 47	14. Ieremia 12	14. Ieremia 43
15. Isaia 48	15. Ieremia 13	15. Ieremia 44
16. Isaia 49	16. Ieremia 14	16. Ieremia 45
17. Isaia 50	17. Ieremia 15	17. Ieremia 46
18. Isaia 51	18. Ieremia 16	18. Ieremia 47
19. Isaia 52	19. Ieremia 17	19. Ieremia 48
20. Isaia 53	20. Ieremia 18	20. Ieremia 49
21. Isaia 54	21. Ieremia 19	21. Ieremia 50
22. Isaia 55	22. Ieremia 20	22. Ieremia 51
23. Isaia 56	23. Ieremia 21	23. Ieremia 52
24. Isaia 57	24. Ieremia 22	24. Plângeri 1
25. Isaia 58	25. Ieremia 23	25. Plângeri 2
26. Isaia 59	26. Ieremia 24	26. Plângeri 3
27. Isaia 60	27. Ieremia 25	27. Plângeri 4
28. Isaia 61	28. Ieremia 26	28. Plângeri 5
29. Isaia 62	29. Ieremia 27	29. Ezechiel 1
30. Isaia 63	30. Ieremia 28	30. Ezechiel 2
31. Isaia 64	31. Ieremia 29	

Martin Luther și Epistola către galateni

Lumea protestantă se pregătește să aniverseze cinci sute de ani de la Reforma protestantă, reformă prin care Martin Luther, sub îndrumarea Duhului Sfânt, a pus la dispoziția a milioane de oameni adevăruri biblice esențiale ascunse vreme de mai multe secole sub un morman de superstiții și tradiții. Una dintre cărțile care a stat la originea protestantismului în urmă cu o jumătate de mileniu a fost chiar Epistola către galateni (alături de Epistola către romani). Când a citit-o, Martin Luther a descoperit extraordinara veste bună a îndreptării prin credință, marele adevăr care a dus la reforma protestantă și care i-a pus pe milioane de oameni în libertate după lungi secole de eroare teologică și ecleziastică. Cartea aceasta l-a schimbat pe Luther și a dat o nouă turnură istoriei lumii noastre.

Advențiștii de ziua a șaptea, care au apărut la câteva secole după Luther, sunt și ei „îndatorați” Epistolei către galateni. Prin studiul ei, E. J. Waggoner și A. T. Jones au contribuit, în anii 1880–1890, la redescoperirea adevărului despre neprihănirea prin credință.

Datorită cărui fapt a devenit Epistola către galateni „coloana vertebrală” a reformei protestante? Cum a reușit ea să lase o impresie atât de adâncă asupra atâtor oameni, inclusiv asupra lui Martin Luther? Spre deosebire de alte cărți ale Bibliei, ea abordează o serie de teme spirituale vitale pentru creștini. Pavel ia în discuție aici probleme precum libertatea, rolul Legii în mântuire, statutul nostru în Hristos, caracteristicile vieții duse sub conducerea Duhului Sfânt, precum și întrebarea veche de când lumea: Cum poate omul păcătos să devină neprihănit înaintea unui Dumnezeu sfânt și neprihănit? Exact întrebarea aceasta (mai mult decât altele probabil) l-a împins pe Martin Luther pe noul drum pe care a pornit și de la care nu s-a mai abătut.

Sigur că și alte cărți ale Bibliei, precum Epistola către romani, abordează o parte dintre aceste subiecte, însă Epistola către galateni este mai succintă și este scrisă pe un ton mai personal și mai pastoral, plin de patos,

care continuă și astăzi să lase o impresie adâncă asupra celor deschiși față de călăuzirea Duhului Sfânt.

Epistola către galateni tratează subiecte cu relevanță permanentă, însă înțelegerea ei va fi facilitată de cunoașterea situației concrete a celor căroro li s-a adresat Pavel atunci, sub inspirația Duhului Sfânt.

Mulți cercetători cred că Galateni este prima dintre epistolele lui Pavel, fiind scrisă, probabil, în anul 49 d.Hr., după Conciliul de la Ierusalim (Faptele 15). Este posibil ca ea să fie cel mai vechi document creștin cunoscut. După cum aflăm din Faptele apostolilor și din Galateni, în biserica primară avea loc, la data aceea, o dispută aprinsă despre mântuire, vizând în special mântuirea celor dintre neamuri. O grupare a creștinilor evrei, cunoscuți sub numele de „iudaizanți”, era de părere că *doar* credința în Isus nu era suficientă pentru neamuri și că circumcizia și respectarea legilor lui Moise erau obligatorii (Faptele 15:1). De aceea, când Pavel a înființat biserica din Galatia, cu membri dintre neamuri, câțiva iudaizanți au venit „să pună lucrurile la punct”.

Când a aflat despre intervenția lor, Pavel a reacționat puternic. Conștient că această falsă Evangheliie, a mântuirii prin credință și prin fapte, amenința să submineze lucrarea lui Hristos, le-a trimis galatenilor o scrisoare în care apără cu înflăcărare Evanghelia. Prin cuvinte tari, el a arătat că această învățătură falsă era în realitate legalism.

Studiile biblice din acest trimestru ne invită să urmărim apelurile lui Pavel către galateni de a rămâne credincioși lui Isus. În același timp, ele ne oferă ocazia de a evalua în ce măsură înțelegem noi adevărurile care au condus la separarea lui Martin Luther de Roma și la restaurarea Evangheliei biblice.

Carl Cosaert este profesor de studii biblice la Universitatea Walla Walla din College Place, Washington.

Grupul de sprijin

Deși modul de viață actual este mult diferit de cel al generațiilor mai vârstnice, sunt și aspecte ale existenței noastre care au rămas neschimbate și, probabil, vor rămâne astfel și în viitor. Unul dintre acestea este nevoia fiecăruia dintre noi de a ne împărtăși bucuriile și necazurile, succesele și eșecurile, emoțiile și sentimentele, experiența sau lipsa acesteia, tăria sau neajutorarea în fața provocărilor vieții. Nu este doar nevoia de recunoaștere și de valorizare a propriei persoane (care stă la baza ascendenței extraordinare a rețelelor de socializare din prezent și pe care o exploatează promotorii acestora). Este mai mult decât atât. Este nevoia de sprijin — fizic, emoțional, spiritual — pe care o simțim chiar și în condițiile în care am avea câteva sute sau mii de „prieteni” pe rețelele de socializare. O resimțim, uneori, chiar și în familie (sau cu atât mai acut aici), unde ne-am aștepta să fim înțeleși și ajutați să ne împlinim această nevoie. Însă familia — oricât de iubitori sau de bine intenționați ar fi membrii ei — nu are întotdeauna toate resursele necesare pentru a o împlini, mai ales când ne confruntăm cu situații noi, necunoscute. Atunci, unde și cum poate fi împlinită această nevoie?

Pentru astfel de situații s-a conturat și a intrat în uzanța socială conceptul de „grup de sprijin”, sau „grup-suport” — un cadru mai mult sau mai puțin formal, care le oferă membrilor săi posibilitatea de a-și împărtăși ceea ce trăiesc și simt la un moment dat sau într-o anumită perioadă a vieții. Prin sprijinul și ajutorul reciproc pe care și-l acordă participanții, grupul de sprijin oferă — într-un cadru confortabil și sigur — oportunități de învățare a unor abilități care le lipsesc și a căror lipsă îi face vulnerabili în fața anumitor situații de viață (chiar dacă prezintă unele asemănări cu un grup de terapie, grupul de sprijin nu este un astfel de grup). *Prima constatare: un asemenea cadru este și grupa Școlii de Sabat!*

Cei care au studiat dinamica grupului de sprijin au constatat că dimensiunea optimă a unui astfel de grup este de cinci până la doisprezece participanți, dar că numărul ideal este între șase și opt persoane, pentru

a asigura un cadru confortabil interacțiunii dintre participanți, dar și timp pentru discutarea și rezolvarea diverselor probleme (un aspect important al întâlnirilor grupului de sprijin este acela că fiecărui participant i se acordă timp suficient pentru a vorbi și a-și prezenta nevoia sau opinia). *A doua constatare: grupa Școlii de Sabat are aceleași caracteristici.*

Un grup de sprijin poate avea întâlniri și tematici stabilite ad-hoc sau întâlniri și tematici prestabilite la formarea grupului. Astfel, grupul de sprijin poate fi centrat pe diverse adicții (dependențe), boli, doliu, victime ale diverselor tipuri de abuzuri, datornici, depresie, diferite tulburări de personalitate, situații posttraumatice sau pentru prevenirea unor astfel de situații etc. Se înțelege, desigur, faptul că participarea la un astfel de grup implică respectarea a două condiții obligatorii: confidențialitatea și respectul pentru fiecare participant. *A treia constatare: grupa Școlii de Sabat funcționează tot pe ideea întâlnirilor tematice.*

Beneficiile participării la întâlnirile unui grup de sprijin sunt multiple: pe lângă socializare și facilitarea întâlnirilor cu persoane aflate în situații asemănătoare, participanții pot găsi cadrul favorabil pentru a-și exprima deschis trăirile personale, pentru a învăța și a-și dezvolta anumite abilități, pentru a primi informații noi în legătură cu tematica de care sunt interesați, pentru a participa la activități care le vor îmbunătăți stima de sine sau pentru a întâlni specialiști din diverse domenii. *A patra constatare: într-o măsură mai mică sau mai mare, grupa Școlii de Sabat oferă astfel de beneficii.*

În urma acestor constatări evidente, se ridică o întrebare firească: *Dacă grupa Școlii de Sabat are caracteristicile și potențialul unui grup de sprijin, de ce, în cele mai multe cazuri, nu împlinește nevoia de sprijin fizic, emoțional, spiritual?* Răspunsul la această întrebare trebuie să fie pus ca subiect urgent pe agenda comitetului Școlii de Sabat din fiecare biserică locală, iar soluțiile găsite să fie aplicate!

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

Pavel, apostolul neamurilor

Sabat după-amiază

**Completați și memorați: „După ce au auzit aceste lucruri, s-au _____, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: «Dumnezeu a dat deci și neamurilor _____, ca să aibă _____.»”
(Faptele apostolilor 11:18)**

Nu este dificil să-l înțelegem pe Saul din Tars (devenit, după convertire, apostolul Pavel) și motivele pentru care s-a opus creștinismului. El era un evreu devotat și învățase de mic despre importanța Legii și despre eliberarea politică iminentă a lui Israel, iar ideea că mult așteptatul Mesia ar putea fi executat rușinos, ca un criminal de cea mai joasă speță, era prea mult pentru el.

Nu ne surprinde convingerea lui că urmașii lui Isus nu respectau Tora și astfel împiedicau împlinirea planului lui Dumnezeu pentru Israel. Din punctul lui de vedere, credința lor că Isus cel crucificat era Mesia și că înviase din morți însemna apostazie totală. Nu trebuia să existe toleranță pentru astfel de absurdități sau pentru vreun om care nu voia să renunțe la ele. În această situație, decizia care i s-a părut cea mai nimerită era să fie instrumentul lui Dumnezeu de eradicare a acestor concepții din Israel. Pe paginile Scripturii, așa apare el la început, în postura de persecutor aprig al compatrioților săi care credeau că Isus era Mesia.

Însă Dumnezeu avea un alt plan cu el, complet diferit de al lui: ca el, un evreu, să predice că Isus era Mesia și, mai mult chiar, să ducă vestea aceasta la neamuri!

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Bun venit la studiu fiecărui membru al grupei Școlii de Sabat și mușafirilor!
2. Pregătiți-vă să împărtășiți în grupă un răspuns primit la rugăciune în cursul săptămânii.
3. Pregătiți-vă să povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație credeți că are evenimentul respectiv pentru dumneavoastră personal, pentru biserică și pentru lume?
4. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Care au fost cauzele ostilității față de Ștefan și ce acuzații i-au fost aduse?	De ce nu își dau seama persecutorii, în astfel de situații, că spiritul și mijloacele lor nu sunt de la Dumnezeu?
2	Cum poate fi explicată convertirea lui Saul?	De ce, în general, convertirile nu sunt spectaculoase, ca a lui Saul?
3	De ce exprima Anania reținerile pe care le avea față de Saul, în ciuda poruncii clare pe care i-o dăduse Domnul?	De ce, uneori, evaluăm și noi greșit experiența spirituală a unor semeni? Ce ar trebui să facem?
4	De ce a fost înființată prima biserică dintre neamuri la Antiohia?	Cum și de ce diversitatea culturală și etnică pot fi avantaje, nu piedici, pentru vestirea Evangheliei?
5	Cum și de ce au încercat unii iudei să contracareze lucrarea lui Pavel cu neamurile din Antiohia?	Cum pot fi evitate și combătute ideile preconcepute și prejudecățile culturale (inclusiv religioase)?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic puteți învăța din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? Discutați continuarea lui sau, dacă nu aveți unul, alcătuiți-l!
3. În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

Știrea misionară video poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Saul din Tars este menționat prima dată în cartea Faptele apostolilor în relatarea despre uciderea lui Ștefan cu pietre (Faptele 7:58) și în legătura cu persecuția mai amplă declanșată în Ierusalim (Faptele 8:1-5). Petru, Ștefan, Filip și Pavel sunt protagoniștii acestei cărți, deoarece ei au luat parte la evenimentele premergătoare răspândirii credinței creștine dincolo de hotarele lumii iudaice. Ștefan are o importanță aparte, pentru că propovăduirea și martiriul lui se pare că au avut un impact extraordinar asupra lui Saul.

Ștefan era un evreu vorbitor de greacă și unul dintre primii șapte diaconi (Faptele 6:3-6). Conform relatării din Faptele apostolilor, câțiva iudei veniți din diaspora și stabiliți la Ierusalim (Faptele 6:9) au început o discuție în contradictoriu cu Ștefan pe tema celor predicate de acesta despre Isus.

1. Ce acuzații i-au fost aduse lui Ștefan? La ce alte acuzații ne trimit ele cu gândul? Faptele 6:9-15; Matei 26:59-61.

Ostilitatea aprinsă față de cele predicate de Ștefan pare a avea două cauze. În primul rând, Ștefan i-a înfuriat pe oponenții săi, fiindcă nu pune accentul principal pe lucrurile care deveniseră esența iudaismului și care erau considerate simbolurile identității religioase și naționale: legea iudaică și templul. În al doilea rând, pe lângă faptul că diminua importanța acestor embleme ale credinței iudaice, el îl așeza în locul lor pe Isus, Mesia cel răstignit și înviat.

Nu e de mirare că Ștefan a stârnit mânia lui Saul, fariseul (Filipeni 3:3-6), care, după zelul cu care se împotriva creștinilor, făcea parte dintr-o grupare strictă și militantă a fariseilor, caracterizată de ferveare revoluționară. Crezând că marile profeții legate de Împărăția lui Dumnezeu (Daniel 2; Zaharia 8:23; Isaia 40 – 55) urmau să se împlinească în curând, a considerat probabil că era de datoria lui să-L ajute pe Dumnezeu să le aducă la îndeplinire, iar calea era curățarea Israelului de corupția religioasă și de ideea că Isus era Mesia.

Cum putem învăța să ne temperăm zelul pentru a nu ajunge în situația lui Saul?

2. Cum redă Saul întâlnirea sa cu Hristos? Faptele 9:5

Saul trece rapid de la persecutarea din umbră a bisericii primare (ținerea hainelor executorilor lui Ștefan) la o implicare efectivă și vehementă (vezi Faptele 8:1-3; 9:1,2,13,14,21; 22:3-5). Câteva dintre cuvintele utilizate de Luca pentru a-l descrie evocă imaginea unui animal sălbatic feroce sau a unui soldat înverșunat pus pe distrugerea inamicului. De exemplu, cuvântul tradus prin „prăpăd”, în Faptele 8:3, este utilizat în traducerea greacă a Vechiului Testament (Psalmii 80:13) pentru a descrie distrugerile provocate de un mistreț. Este clar că Saul nu desfășura această campanie anticreștină doar de conveniență, fără convingere personală; intenția lui de a-i extermina pe creștini era deliberată și venea din convingere.

3. Citește cele trei relatări ale convertirii lui Saul. Cum poate fi explicată convertirea lui? Altfel spus, ce a făcut el ca să merite bunătatea cu care l-a tratat Dumnezeu? Faptele 9:1-18; 22:6-21 și 26:12-19.

Omeneste, convertirea lui Saul părea o imposibilitate (așa se explică scepticismul exprimat de mulți la auzirea acestei vești).

Singurul lucru pe care îl merita el era pedeapsa. Dar Dumnezeu i-a arătat har acestui evreu zelos. Trebuie subliniat aici totuși că schimbarea lui nu a avut loc din senin și că nu a fost forțată.

Saul nu era un ateu. Era un om religios, deși se înșela grav în concepția sa despre Dumnezeu. Cuvintele pe care i le-a spus Isus, „ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș” (Faptele 26:14), sunt un indiciu că Duhul Sfânt lucra deja la inima lui. În lumea antică, „țepușul” era un băț cu vârf ascuțit cu care se îndemneau vitele când nu mai trăgeau plugul. Saul rezistase o vreme îndemnurilor lui Dumnezeu, dar, în final, pe drumul către Damasc, în urma unei întâlniri miraculoase cu Isus cel înviat, a ales să nu se mai opună.

Gândește-te la experiența convertirii tale. Poate că nu a fost la fel de dramatică precum experiența lui Pavel (în general, convertirile nu sunt dramatice), dar în mod sigur a fost o manifestare a harului lui Dumnezeu. În ce privință ți-a arătat Dumnezeu har? De ce este important să nu uităm niciodată ce am primit prin Hristos?

La întâlnirea cu Isus, Saul și-a pierdut vederea și a fost îndrumat să se ducă acasă la un om pe nume Iuda și să-l aștepte acolo pe un alt om, Anania. Pierderea vederii fizice a fost cu siguranță pentru el un semn al orbirii spirituale care îl determinase să-i persecute pe urmașii lui Isus.

Faptul că Isus i s-a arătat pe drumul spre Damasc a schimbat totul. Fusese atât de convins că avea dreptate și iată totuși că se înșelase. Nu lucruse pentru Dumnezeu, ci împotriva Lui. Când a intrat în Damasc, nu mai era un fariseu arogant și zelos. Timp de trei zile, nu a mâncat și nu a băut nimic, s-a rugat și a meditat la tot ce i se întâmplase.

4. De ce exprima Anania reținerile pe care le avea față de Saul, în ciuda poruncii clare pe care i-o dăduse Domnul? Faptele 9:10-14

Încearcă să înțelegi ce se petrecea în sufletul lui Anania: Saul, prigonitorul, credea acum în Isus și urma să fie apostolul ales de Dumnezeu pentru a duce Evanghelia la neamuri (vezi Faptele 26:16-18).

Normal că vestea l-a pus în încurcătură! Dacă biserica din Ierusalim a ezitat să-l accepte pe Pavel chiar și la trei ani după convertirea lui (Faptele 9:26-30), imaginează-ți câte nedumeriri și temeri au avut credincioșii din Damasc la doar o zi după aceea!

Domnul i-a dat lui Anania vestea uimitoare despre Saul din Tars printr-o viziune, deoarece nimic altceva nu l-ar fi convins că dușmanul creștinilor s-a convertit în mod real.

Când a plecat din Ierusalim, Saul avea de la preoții de seamă autorizarea și însărcinarea de a eradica definitiv credința creștină (Faptele 26:12). Dumnezeu avea însă pentru el o misiune cu totul diferită, bazată pe o autoritate net superioară: ducerea Evangheliei la neamuri. Probabil că pentru Anania și pentru ceilalți creștini iudei lucrul acesta trebuie să fi fost și mai șocant decât vestea convertirii lui.

Dacă până atunci Saul se luptase să oprească răspândirea credinței creștine, Dumnezeu avea să o răspândească de atunci înainte prin el dincolo de regiunile în care se gândiseră creștinii s-o ducă.

Citește 1 Samuel 16:7; Matei 7:1 și 1 Corinteni 4:5. Ce ne spun aceste texte despre prudența pe care ar trebui să o avem atunci când evaluăm experiența spirituală a altora? Ce evaluări greșite ai făcut până acum în dreptul unor persoane și ce ai învățat de aici?

- 5. Unde a fost înființată prima biserică pentru neamuri? Din ce cauză au ajuns creștinii acolo? La ce eveniment din Vechiul Testament ne trimite cu gândul această situație? Faptele 11:19-21,26; Daniel, capitolul 2.**

Persecuția izbucnită în Ierusalim după uciderea lui Ștefan i-a constrâns pe unii creștini iudei să fugă circa patru sute optzeci de kilometri spre nord, până în Antiohia. Cetatea Antiohia era capitala provinciei romane Siria și a treia cetate ca importanță, după Roma și Alexandria. Populația ei, estimată la cinci sute de mii de oameni, era extrem de cosmopolită, fiind un loc ideal pentru înființarea unei biserici pentru neamuri și pentru punerea bazelor misiunii mondiale pentru biserica creștină.

- 6. Ce eveniment l-a determinat pe Barnaba să meargă la Antiohia și apoi să-l aducă și pe Pavel acolo? Cum este descrisă biserica de acolo? Faptele 11:20-26**

Cronologia evenimentelor din viața lui Pavel este dificil de realizat, dar se pare că între vizita sa la Ierusalim de după convertire (Faptele 9:26-30) și invitația lui Barnaba de a-l însoți la Antiohia au trecut cam cinci ani. Ce a făcut Pavel în tot acest timp? Nu se știe cu exactitate. Se presupune însă, pe baza declarației sale din Galateni 1:21, că a propovăduit Evanghelia în regiunile Siria și Cilicia. Tot în această perioadă a trecut prin câteva dintre greutățile amintite în 2 Corinteni 11:23-28.

Sub călăuzirea Duhului Sfânt, biserica din Antiohia a înflorit. Enumerarea din Faptele 13:1 arată că natura cosmopolită a cetății s-a reflectat imediat în biserică prin diversitate etnică și culturală (Barnaba era din Cipru, Luciu era din Cirene, Simon era probabil din Africa, Pavel era din Cilicia, ca să nu-i mai punem la socoteală pe toți convertiții dintre neamuri). Duhul Sfânt lucra acum ca să ducă Evanghelia la neamuri, folosind Antiohia ca sediu pentru activități misionare mai vaste, care să se extindă dincolo de granițele Siriei și Iudeei.

Recitește Faptele 11:19-26. Ce lecții transmise de biserica din Antiohia, a cărei caracteristică era diversitatea culturală și etnică, putem aplica astăzi în bisericile noastre?

Totuși, fiindcă niciun om nu este perfect, au apărut probleme și în comunitatea credincioșilor de la început.

7. Ce au făcut unii credincioși din Iudeea pentru a contracara lucrarea lui Pavel cu creștinii neevrei din Antiohia? Faptele 15:1-5

Nu toți erau mulțumiți de intrarea în biserică a credincioșilor dintre neamuri. Conflictul a fost iscat de condițiile pentru intrarea neamurilor în biserică. Potrivit unora, credința în Isus nu era suficientă pentru a fi creștin; credința, susțineau ei, trebuia să fie însoțită de circumcizie și de ascultarea de legea lui Moise. Ca să fie creștini adevărați, afirmau ei, credincioșii dintre neamuri trebuiau să se circumcidă. (Ne putem face o idee despre separarea dintre evrei și ceilalți, citind Faptele 10:1 – 11:18, unde este relatată experiența lui Petru cu Corneliu și, ulterior, reacția bisericii.)

Faptul că biserica din Ierusalim supraveghea, prin trimișii săi oficiali, lucrarea lui Filip cu samaritenii (Faptele 8:14) și lucrarea din Antiohia (Faptele 11:22) poate fi un indiciu că includerea neamurilor în comunitatea creștină era privită cu oarecare îngrijorare. Însă reacția față de decizia lui Petru de a-l boteza pe Corneliu, un soldat roman necircumcis, ne arată clar că printre primii creștini existau neînțelegeri cu privire la problema neamurilor. Incluziunea ocazională a unui străin, precum Corneliu, probabil că i-a incomodat pe unii, însă eforturile intenționate ale lui Pavel de a deschide larg porțile bisericii pentru primirea neamurilor doar pe baza credinței în Isus au dus la încercări deliberate din partea unora de a pune piedici lucrării lui.

Deși Conciliul din Ierusalim (Faptele 15) a susținut, în final, poziția lui Pavel în ceea ce privește problema circumciziei, împotriva față de lucrarea lui a continuat. După șapte ani, când a mers ultima dată la Ierusalim, mai erau încă mulți care priveau lucrarea lui cu suspiciune. Chiar când a intrat în templu, Pavel a fost în pericol să-și piardă viața atunci când iudeii din Asia au strigat: „Bărbați israeliți, dați ajutor! Iată omul care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva locașului acestuia!” (Faptele 21:28; vezi și 21:20,21)

Pune-te în locul acestor credincioși iudei, care erau îngrijorați de învățătura lui Pavel. Aveau dreptate? Unde ne pot duce ideile preconceptuate și prejudecățile culturale (și chiar religioase)? Ce putem face pentru a evita greșelile făcute de ei, chiar dacă suntem bine intenționați?

Studiu suplimentar: Cu privire la relația dintre convertirea personală și biserica, citește din Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 3, din capitolul „Autoritatea bisericii”, pp. 376–380 (430–434). Cu privire la prima parte a vieții lui Pavel și la convertirea sa, vezi harta și comentariile din *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, pp. 226–234.

„Mai înainte, Pavel fusese cunoscut ca un zelos apărător al religiei iudaice și un neobosit prigonitor al urmașilor lui Isus. Curajos, independent și stăruitor, talentele și educația lui l-ar fi făcut destoinic să slujească aproape în orice ramură de activitate. El putea judeca cu o extraordinară limpezime și, prin sarcasmul său usturător, putea să-l așeze pe potrivitul său într-o lumină de neinvidiat. Iar acum, iudeii îl vedeau pe acest tânăr neobișnuit de promițător, unit cu aceia pe care mai înainte el îi prigonea și predicând fără teamă în Numele lui Isus.

Uciderea unui general în luptă înseamnă o pierdere pentru armata lui, însă moartea sa nu-i dă puteri noi dușmanului. Dar, când un bărbat de vază se alătură forțelor potrivnice, nu numai că se pierd serviciile lui, dar cei cărora li se alătură dobândesc un avantaj categoric. Saul din Tars, în drumul său spre Damasc, ar fi putut să fie foarte ușor lovit de moarte de Domnul și, astfel, puterea prigonitoare ar fi fost foarte mult slăbită. Dar, în providența Sa, Dumnezeu nu numai că a cruțat viața lui Saul, ci l-a și convertit, în felul acesta transferând un luptător de frunte din tabăra vrăjmașului în aceea a lui Hristos. Vorbitor elocvent și critic aspru, Pavel, cu o fire hotărâtă și un curaj cutezător, avea tocmai acele însușiri de care era nevoie în prima biserică.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 91–92

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 27–33

1. Pe cine a pedepsit Domnul cu măsură?
2. Despre cine s-a scris că va cădea ucis de o sabie neomenească?
3. Cui se adresa Domnul cu termenul „nepăsătoarelor”?
4. Care este răspunsul la întrebarea: „Cine dintre noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor...?”

Profeți și regi, capitolul 26

5. După cine tânjește inima Infinitelor iubiri?